

Naročnina listu:

Kalo leto . . . K 50—
Pol leta . . . 25—
Četrt leta . . . 13—

Zunanji Jugoslavije:
Kalo leto . . . 66—

Posrednik številke
na listih straneh 60 v.

Organizirano in upravnstvo:
Maribor, Koroška ulica
31. 5. — Telefon št. 220.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Inzerati ali oznanila

se računajo po K 1.00
od enoredne pritrjeve
pri večkratnih oznanilih
popust.

„Straža“ izhaja v pon-
deljek, sredo in petek.
Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more
govoriti vsak dan od
11. do 12. ure dopoldna.

131. številka.

Maribor, dne 26. novembra 1920.

Letnik XII

Vrhovni svet v Parizu je v drugič odločil, da ostane meja med Jugoslavijo in Nemško Avstrijo Mura. Razmejitvena komisija se je na nemški pritisk zatekla v Pariz glede meje med našo državo in Nemško Avstrijo. Nemci so že vlekli mejo pol ure nad Mariborom, pod Št. Djem in preko Slov. goric in si že osvojili celo Apaško kotlino. Vrhovni svet je sedaj vendar enkrat odločil pravično in petrdil glasilo prvotne mirovne senžermenske pogodbe, ki povdarja Muro kot definitivno mejo med Jugoslavijo in Avstrijo.

Oficijelna Nemčija in koroško glasovanje.

Dober mesec dni je minulo, odkar se je vršilo na Koroškem glasovanje in odkar nas je svet postavil pred završeno dejstvo, po katerem pripade ta zgočinski in bajnolepi kos slovenske zemlje končnoveljavno Nemški Avstriji, in že je čutila službena Nemčija nujno potrebo, da se dotakne ene naših najobčutljivejših ran, iz katere krvavimo. Državni tajnik pl. Simons je govoril nedavno v zunanjem odseku o zunanjih nemški politiki, pred vsem pa o bodočih odnosih s sosednimi in ostalimi evropskimi državami. Glede Koroške, ki spada po njegovih nazorih v intesno sfero Nemčije, (vsaj tako je iz njegovega govora razvidno), je prišel mož do zaključka, da bo politika sprave med Nemčijo in Jugoslavijo poizkusila zaceliti tudi to rano, in bodo s tem položeni zdravi temelji našega medsebojnega prijateljstva.

Ta izjava g. pl. Simonsa stoji v nekakem protislovju s političnimi direktivami, zasnovanimi od dalekevidnega publicista Hermann Wendela. Izjava je pa važna pred vsem za nas, ker je ohranjen v njej neizpodbitni dokaz, da v nemških političnih krogih niso opustili misli na nekdanje aspiracije napram našemu narodu. Koroška glasovalna cona A pripada Nemški Avstriji pod pogojem, da se združitev Avstrije z Nemčijo ne udeštvili, ker bi sicer nastal nov pravni položaj, v katerem bi imela druga zainteresirana država, torej Jugoslavija, pravico, ga izkoristiti in se polastiti omenjenega teritorija. Simonsova izjava je značilna tudi radi tega, ker govori on, kot državnik Nemčije o Koroški v smislu, kakor da bi leta danes že pripadala kot integralni del nemški republiki. S to izjavo je pl. Simons preudiciral stališče, ki bo našlo v antantnih političnih krogih delni

odpor. Ni nam ostalo neprikrito, da je malodane cela Nemčija opazovala Koroško s sebičnim zanimanjem, da je zalagala koroško agitacijo s težkimi markami, in da se je slednjič, ko je po katastrofalnem porazu v svetovni vojni vendarle zamogla beležiti v preteklem mesecu prvo zopetno moralno zmago „nemške ideje“ nad Slovanstvom, se radovala iz vsega sreča nad srečno uspešo akcijo.

Za časa plebiscita je naklonila nemška publicistika Koroški posebno pažnjo. „Vossische Zeitung“ je poslala svojega poročevalca v cono A, in tako se ni čuditi, ako nas je Karl Lahm v številki tega lista od dne 3. t. m. dirnil s situacijskim poročilom iz cone A, ki je izšlo pod naslovom „Fahrt durch Südkärnten.“ V tem poročilu je poveljevana hinavska in egabna požrtvovalnost koroških nemčurjev, a je blaten obenem tudi koroški Slovenec, katerega zove Lahm s psovko „Windischer.“ Nemške folksverovce, ki so trumoma prihajali iz cone B v glasovalno ozemlje, imenuje ta poročevalec „oznanjevalce rešitve“, slovenske fante in zlasti Sokole pa člane „gefürchteter Prügelbanden.“ Člankar konstatira nadalje z veseljem, da je na dan glasovanja angleški podpolkovnik v plebiscitni komisiji zatrdjeval z žarečim obrazom, da je zmaga Avstriji sigurna in je bil celo pripravljen, staviti v ta namen večjo svoto.

Najznačilnejši je pa konec Lahmovega poročila, iz katerega odseva vsa težnja Nemcev, ko pravi: „In zopet je odrešen kos nemške zemlje, in to najlepši, izpod tujega jarma. Korošcem pa, ki so osjali zvesti „veliki nemški ideji“, gre naša celokupna in iskrena hvala!“

Dva peklenska stroja si je vzdala antanta v

dozdevno tako močno stavbo evropskega miru: Koroško in jadransko vprašanje. Že stari politiki so zatrdjevali, da je nezadovoljni Balkan opasnost in iskra v slami. Pred enim mesecem je prisodila antanta Koroško Avstriji, tisti Avstriji, ki se bo jutri v zaslužni cel Evropi združila z Nemčijo in bo potem obnovila idejo revanše tako, kot jo je izigrala Francija ob koncu svetovne vojne. To se bo maščevalo. Pravilo pa se boji antanta vseslovanske, iz Beograda se širijo politike; radi tega se ji zdi primerno, nas služiti na vseh koncih. „Danes Koroška, jutri jadransko vprašanje“, je bila politična gesta antante, interpretirana od hinavske Italije. Nemčije pa, ki stremi za tem, da se ujedini v nedoglednem času z Avstrijo, Nemčije, ki bi znala potem nadaljevati svojo predvojno in nekrvavo osvojevalno politiko, pa ne vidi nihče.

Radi koroške izgube, katero je zakrivila naša antanta vsled tega, ker ni hotela priznati naši državi Koroške brez plebiscita in je reagirala na proteste njenih nekdanjih najstrupenejših sovražnikov, ki so se po polomu pričeli hinavsko prilizovati Parizu. Antanta se je igrala do današnjega dne z našimi najvišjimi eksistenčnimi problemi in s tem neopravičljivo zapostavila troimeni narod, ki je krvavel v svetovni vojski za ideje, zapisane tedaj na praporih zaveznikov, namreč za idejo pravice in človeštva, ki naj bi zmagala nad barbarstvom.

Ravno v teh dneh, ko smo morali ratificirati sramotno kapitulacijo naše delegacije pred machiavelistično Italijo, uvidevamo, da stojimo pred zunanjo in notranjepolitično krizo. Nove smeri v našo zunanjo politiko! To je naš odločni klic. Dr. Trumbić, lokalni politik svojega rojstnega mesta, ni znal kot zunanji minister naše kraljevine rešiti tokrat časti in ugleda naše države, kot ga ni rešil pri plebiscitu.

Trhli možje, kakor Trumbić, Vesnić itd., so zameščarili lepe dele naše slovenske domovine. Brez pravega izraza narodne volje so ti ljudje v S. Margheriti sklenili pakt, ki obsodi nad stotisoč Slovencev k narodni smrti.

V zgodovini Slovencev bo koroški plebiscit in z njim krivično rešeno jadransko vprašanje zapisano s krvavimi črkami. Trpko je oboje. Prvo radi tega, ker smo se morali ukloniti v korist nemškemu in-

LISTEK.

Moj stric in moj župnik.

(Z frančoščine prevedel Paulus.)

Dalje.

Bilo je namreč za mene najživahnejše veselje, če sem mu mogla ugovarjati, ga dražiti, nasprotovati njegovim nazorom, njegovemu okusu, njegovemu mnenju. To je bilo moje kri in mi poživilo duha. Mislil, da je tudi on tako čutil in da bi ga bilo zelo užalostilo, če bi bila naenkrat izgubila vse svoje svojeglave razvade in svojo neodvisnost v mišljenju.

Pa tega se ni bilo treba bati. Kadar sem ga videla, kako se je nervozno premikal na stolu, se grabil za lase, si raztrosil tobak po nosu in bradi proti vsem pravilom nosljanja, ki jih je pozabil le v najbolj resnih trenutkih življenja, takrat je moje zadovoljstvo Joseglo vrhunce razkošja.

Sicer pa mislim, da bi se bila včasih vendarle ustavila skušnjavcu — nagajiven, če bi se bilo šlo samo za njega. Toda moja teta si je osvojila nesrečno navado, da je hotela biti pri pouku, četudi ni razumela ničesar in se jej je zehalo po desetkrat na uro.

In njo je moje nasprotovanje divje razkačilo, tudi če ni bilo naperjeno zoper njeno grdo zunanost. Razkačilo jo je tembolj, ker si ni upala ničesar reči v navzočnosti župnikovi. Da sem se prerekala z njim, to se ji je zdel najgrši greh in največja zlobnost na svetu. Nikdar je nisem napadla naravnost, kajti bila je surova in bala sem se njenih pesti. Ampak že sam moj glas — dasi je bil sladek in blagoglasen, tako sem si domišljevala — je pogubno vplival na njene ušesne živce.

Razumljivo je, da mi je bilo v takih okoliščinah nemogoče, čisto nemogoče, da bi ne bila izigrala svoje zlobne nagajivosti, ne razhudila svoje tete in ne dražila gospoda župnika.

In vendar rada sem ga imela, tega svojega lju-

bega gospoda župnika! Zelo rada sem ga imela, in vedela sem, da je bil tudi on meni zelo naklonjen, vključ moji neokusni prepirlivosti, ki je včasih dosegla skoraj moje predrznosti. Nisem bila samo njegova najdražja ovčica, bila sem njegovo ljubljeno dete, njegovo delo, otrok po njegovem srcu in duhu. S tem občutkom čuvstva ljubezni se je družilo tudi še občudovanje; ki ga je imel za mojo nadarjenost, mojo zgovornost in v obče za vse, kar sem storila.

Vzel si je svojo nalogo k srcu, prisegel je, da me bo izobrazil, da bo čuval nad menoj kakor moj angel varih, vključ moji hudomušnosti, moji prepirlivosti in mojemu zbadanju. Sicer pa mu je ta naloga kmalu postala najlažje opravilo, najlepšo, ako ne edino razvedrilo v njegovemu dolgočasno enakomernem življenju.

Po dežju in vetru, po snegu in v toči, v vročini in mrazu, pri lepem in slabem vremenu je prihajal k nam, z visoko podvihano sutano in s klobukom pod pazduho. Ne vem, ali sem ga kdaj v svojem življenju videla s klobukom na glavi. Imel je to strast, da je hodil vedno razoglav. Potoma se je smehljaj ljudem, tčicam, drevju, cveticam in travnatim biljkam. Polnega in okroglega telesa je bil, drobnih in naglih korakov, zdelo se je, da poskakuje po zemlji, ki se ji je smehljaj, kot bi hotel reči: Dobra si, ljubim te! Bil je zadovoljen, da živi, zadovoljen sam s seboj, za dovoljen z vsem svetom. Njegov dober obraz, rdečasti in sveži, obdan od belih las, me je sponjinal na tiste pozne jesenske rože, ki cvetijo še pod prvim snegom.

Ko je stopil na dvorišče, so priprfotale kokoši in priskakljali zajčki na njegov glas ter zobali drobtinice, ki si jih je bil skrbno nadeval v žep, preden je zapustil župnišče. Perrina, naša dekla, je pribežala ter se mu poklonila, in Suzana, kuharica, mu je postrežljivo hitela odpirat vrata in ga je povedla v salon, kjer smo imeli pouk.

Moja teta, posajena v naslonjač, samozavestno in veličastno kakor kak nekoliko bolj debel strelovod, je vstala pri njegovem prihodu, mu želela dober dan

s s tnm, slabovoljnim obrazom ter se koj skokoma vrgla na poglavje o mojih včerašnjih in današnjih zločinih. Ko je končala, je spet mogočno sedla s celim telesom naenkrat, vzela v roke nogavico, svojega mačka-ljubljenca na krilo, je začela plesti in je pričakovala, ali pa tudi ne, ugodnega trenutka, da bi mi prisolila kako neprijazno opazko.

Dobri gospod župnik je potrpežljiv poslušal njen hrpav glas, ki je bodel v ušesa, krivil je hrbet, kakor bi te pridige veljale njemu, mi žugal s prstom in se lahko smehljaj. Hvala Bogu, poznal je moje teto od zdavnej.

Sedela sva pri mizici, ki sva si jo postavila blizu okna. To je bilo iz dveh ozirov zelo ugodno. Sedela sva na ta način dovolj oddaljena od tete, ki je stolovala pri peči, v kotu sobe, in meni je ta prostor dovoljeval, da sem med poukom sledila z očmi lastovkam in muham in po zimi opazovala, kako sta sneg in mraz legala na drevje po vrtu.

Gospod župnik je položil svojo tobačnico poleg sebe na mizo, moder robeč, okrašen z veliki štirikotni na stranico svojega naslonjača, — in pouk se je začel.

Kadar moja lenoba ni bila preveč velika, so šle stvari dobro, zlasti če sva popravljala domače naloge, ki so bile sicer jako kratke, pa vendar marljivo izdelane. Moja pisava je bila lepa in moj slog lahek. Gospod župnik je zadovoljno stresal glavo, navdušeno nosljal in venomer ponavljaj v vseh mogočih to- uovnih načinih: „Dobro! Prav dobro!“

Med tem pa sem jaz v duhu štela madeže na njegovi sutani ter se izpraševala, kako bi pač izgledal, ako bi nosil črno lasuljo, ohlapne hlače in ob- leko iz rdečega žameta, kakor tista, ki jo je imel na sliki moj prastric.

Misel na župnika v širokih hlačah in v lasulji je bil tako mamljivo zabaven, da sem naenkrat med poukom prasnila v glasen smeh. Takrat pa je teta zakričala:

„Neumnica! Govedo!“

Dalje prihodnjé.

perihlizmu, ki se vedno životari v drugi obliki, drugič pa zato, ker so sinovi naših bratskih plemen darovali slovensko zemljo na oltarju intrigantske zavezniške politike.

Daj Bog, da bi se sestali v bodoči konstituenti moške, ki bodo z ozirom na naše velike žrtve določili zunanji in notranji politiki nove in odgovarjajoče smeri.

Vladna naredba o vprašanju drugega zakona.

Beogradska vlada je izdala več naredb, ki se nanašajo na končno ureditev pravnih razmer, povzročenih vsled vojne. Med drugimi določili je tudi določba o drugem zakonu, ki ga je žena — takozvana vdovica sklenila, ker se je smatralo, da je njen mož v vojni padel ali v ujetništvu umrl ter je bil proglašen za mrtvega. Medtem pa se je mož vrnil iz ujetništva. Omenjena vladna naredba daje temu možu in njegovi ženi na voljo, ali hočeta nadaljevati zakon ali ne. Če nočeta, obdrži v odsotnosti prvega moža z drugim možem sklenjeni zakon svojo veljavo. To je tista naredba, katere porabljajo liberalci in socialisti in drugi hinavci za napade na dr. Korošca, češ, da je dr. Korošec za razdruženje katoliškega zakona, za sklep drugega zakona, za dvomoštve in bogzna kaj vse. Za kaj gre pri tej stvari? Poslanec dr. Hohnjec se je v tej zadevi obrnil do ministra pravde Trifkoviča in ta mu je izjavil, da se ta naredba nanaša samo na nekdanjo kraljevino Srbijo in tukaj tudi samo za zakone, sklenjene med pravoslavnimi po srbskem obredu, ne dotika pa se po katoliški postavi sklenjenih zakonov. „Bože sačuvaj, da bi se jaz vtikal v katoliške zadeve“, je zatrdil minister Trifkovič.

O isti stvari je tudi bila razprava v odboru za pooblastilni zakon. Šlo je za to, naj se ta vladna naredba pozakoni. Pri tej priliki je poslanec dr. Hohnjec zopet poudaril katoliško stališče. Navzoči zastopnik justičnega ministrstva je ponovil izjavo svojega ministra. Nato je poslanec Hohnjec pri dotični točki vladne naredbe lastnorčno napisal dostavek, ki bi naj prišel v zakon, da namreč ta določba velja samo za zakone, sklenjene po srbskem zakoniku, ne pa za zakone, sklenjene po katoliški postavi.

Liberalci in socialisti imajo torej nov dokaz, kako Slovenska ljudska stranka in njen načelnik dr. Korošec dosledno brani naše katoliško stališče v vprašanju zakonske zveze. Na to dosledno in neupogljivo upornost bodo trčili naši slovenski liberalci, samostojneži in socialisti pri vsakem drzovitem poskusu oropati katoliško zakonsko zvezo zakramentalnega značaja in nerazdružljivosti.

Nekaj o nerednos in na progi Kotoriba Pragersko.

Obratno ravnanje južne železnice tudi v novem z 1. novembrom upeljanim voznim redom ne upošteva zadostno celotne Perleki in Prekmurja. Proga Ljutomer—Radgona se nima direktnega prometa preko Spilje. Ker teče zadnji kos te proge Radgona—Spilje po avstrijskih tleh in se bo rešila ta zadeva z dolgotrajnim diplomatičnim posredovanjem, bi bilo popolnoma upravičeno, ako bi vlada oziroma južna železnica upoštevala naše prošnje po boljših zvezah in po pomnoženju vlakov vsaj na progi Kotoriba—Pragersko. Impoznamo, da se je steril korak na boljše s tem, da imajo sedaj zvezo vsi vlaki na Pragerskem. Vlak, ki odhaja iz Čakovca ob 4. uri, vozi za zimski čas prerano, posebno za od železnice oddaljene kraje, kakor Ljutomer—Ormož, tri in pol ure hoda. Temu bi se dalo lahko od pomoči na ta način, da bi vlak, ki odhaja iz Ptujja ob 10.31 proti Pragerskem, ki je upeljan menda le za ptujsko frakarijo, odhajal ob 9. uri zjutraj iz Čakovca.

Vse prošnje in pritožbe raznih občin ne zatežejo pri obrat. ravnanju južne železnice v Ljubljani prav nič, ker je referent za to progo kontrolor Tancig, človek, ki je še le po prevratu postal Slovelec-oktobrist.

Tak človek nima in ne more imeti niti smisla za potrebe našega ljudstva. Kontrolorjem ga je imenoval za zasluge, ki si jih je pridobil pri najbolj zaigranemu Nemcu, preganjaču slovenskih železničarjev, dr. Daserju, bivši vodja južne železnice na Primorskem in Kranjskem.

Kakšne so bile te zasluge, to bi vedeli povedati najbolj železničarji-begunci. Sicer naj pa nam zadostuje njegovo paševanje lanskega leta v Čakovcu! Konec njegovi slavi v Čakovcu so naredili naši častniki nekega večera, ko je izžival godbo v kavarni, ki je igrala slovanske komade z brco — na hladno. Tako je postal v Čakovcu nemožen! Morda se sedaj maščuje nad Čakovcem s tem, da mu ne privošči bolj

sih vlakov. Ker pa ravno sedaj reducira južna železnica svoje oboje radi slabega obrata na minimum, opravičeno pričakujemo, da bo tudi njega odpozvalo iz Ptujja na tako mesto, kjer nam ne bo mogel škodovati. Pri predvojnem ogromnem prometu ni bilo na celi tej progi nobenega kontrolorja, sedaj pa pri tako pičlem in dosti slabšem obratu, kakor ga izkazuje ka lokalna železnica, pa obremenuje železnico v Ptujju en tak človek. Stroške takega gospodarstva bodo pa zopet zvalili na povišanje tarifov in s tem na rane našega ubogega ljudstva.

Politični pregled.

Jugoslavija.

Naš regent Aleksander je lahko obolel vsled prehlada.

Naši ministri se sedaj pečajo z načrtom ustave, katerega je izdelal Lazar Markovič. Ta načrt določa naši celotni državi kot najvišjo državno oblast dinastijo Karagjorgjevičev z enim parlamentom in s samoupravo pokrajin.

Prihodnji teden bo konferiral dr. Korošec v Zagrebu z gospodarskimi strokovnjaki o prometnih vprašanjih in zapletljajih, ki so nastali vsled samoosvojitve Reke pod italijanskim nadzorstvom.

Oni srbski del Baranje, ki pripade Madžarski, se je odločil, da zapusti svoje domove in se preseli na jug v jugoslovansko ozemlje. Ti Srbi so se že obrnili na naše ministrstvo, da se sestavi posebna komisija, ki bi se bavila z razdelitvijo zemljišč za te izselence.

D'Annunzio naznanja po posebnih letakih, katere je raztresil njegov aeroplan po Dalmaciji, da bo zasedel v kratkem ves Jadran, katerega so izročili Italijani v Rapallu Jugoslaviji. Letak poziva dalmatinsko prebivalstvo, naj se vežba v orožju in čaka d'Annunzijevega osvobojenja.

D'Annunzijevi ardit so začeli s svojim divljanjem na železniški progi Sv. Kuzma—Susak, kjer so vzeli iz proge 17 tračnic. Sabotirali so tudi progo pri Brajdici in Sušaku. V baroški luki so demontirali moderna dvigala in luko Baroš podminirali. Podminirati ba je namerava ta ardiška druhal tudi predor, ki svaja reško progo iz Sušaka v baroško luko, ker bi bila na ta način preprečena naša zveza z baroško luko.

Ponajnovjših poročilih vrši d'Annunzio v sporazumu z italijansko vlado zasedbe po našem ozemlju v svrhu ropanja živih in živine pri naših Judeh. D'Annunzijevi ardit opleni vse, kar jim pride pod roke.

Italijanski poslanik v Beogradu je prof. Manzoni, ki je bil dolgočasa načelnik zunanjega ministrstva v Rimu.

Grška.

V Pirejsa dospela grška princa Andrej in Krištof. Atensko prebivalstvo jima je hitelo naspreti, ustavilo avto, ju dvignilo z voza in ju nelo na ramah do njima v stan odločene palače.

Grško vprašanje bodo reševali ententni dostojanstveniki v Londonu.

Rusija.

O pripadnosti Vilne bo odločil po sklepu vrhovnega sveta plebisit. Ententa odpošije v ozemlje Vilne mednarodno posadko 1800 mož, da se bo vršilo glasovanje svobodno.

Sovjetske čete podijo in zasledujejo ostanke Balahovičeve armade.

Domača politika.

Demokratski minister Stojanovič in Idrija. „Narodna politika“ poroča iz Beograda: „Govori se da je v Santa Margheriti, ko se je obravnavalo vprašanje Idrije, demokratski minister Stojanovič izjavil italijanskim časnika, da se Srbi ne bodo bili za Idrijo. Po tej izjavi Italijani niso dali niti besedice govoriti o vprašanju Idrije.

Zadnjega tolažilnega goloba iz JDS barke pred političnim potopom demokratov v Sloveniji je poslal svoji peščici zvestih minister dr. Kukovec iz Celja. Ta golob prinaša našim liberalcem suho lavoriko tolažbe, iz katere odseva toliko ministrske bolesi našega g. Lojzeta. Štel je še enkrat svoje prišaste po domovini in konstatiral, da jih je veliko odpadlo, izčiščen je njegov hlev do njegovih zvestih pristavev iz davnih let. Minister dr. Kukovec ugotavlja v svoji oporoki, da prepušča delo zadnjih dni pred volitvami svojim pristavcem (saj ga bodo opravili lahko). To zadnje demokratsko delo bo za liberalce v mariborskem okrožju — res, če že želi naš ministrski Ku-ku, častna — propast! H koncu naglašata lažnik za smrtno ure politično jetični dr. Kukovec: Ircstali smo v vročem ognju preizkušnjo (smrtno namreč). Prav ob slovesu svoje poslednje tolažbe pa ugovarja g. minister, da gre v Beograd pripravljati pol novim poslancem (Lepo priznanje!) Poslancem in ministrom, ki ne bodo mešetarili z našimi financami kot dr. Kukovec. Poslancem, kateri ne bodo prodajali naših obmejnih krajev in kramali z celovsko nemško ustavo, kakor je krošnjari minister in demokratski poslanec — za celo Jugoslavijo zadnjega spomina — g. dr. Kukovec, ki se bolje razume na prekobil moralčnih kozolcev v celjski okolici, kot na minisirovanje v Beogradu.

JDS beašvo. Prvi je začel s politično fehtarijo minister dr. Kukovec, ki je spustil iz Beo-

grada po svojih listih pastirski oklic na „državno“ misleče stranke v Sloveniji. Ker pa Kukovec zimski ku-ku! ni našel odmeva v domovini, se je spustil na agitacijo za JDS nadstrankarski jugoslovanski socialist-novinar F. Pirc, ki izjavlja v „Taborovem“ uvedniku, da se sramuje NSS. Gotovo je toliko, da je še do sedaj sram vsako stranko, krog katere se je potepal novinar Pirc. Koliko da je koristila JDS Prčeva čorgarija po „Taboru“, je najbolje označil minister dr. Anton Korošec, ki je označil „Taborove“ evangeliste z dovolj krepkimi izrazi. Prišel je včeraj še revle Rehar, skrpucal puhli uvednik za „Tabor“, ki se čita (ker govoril ga ni) kot kaka petošolska naloga. Česar ni zmogel dr. Kukovec s svojo milo prošnjo, ker se vse smeji Pirčevi sramoti, pa bi rad priberačil g. Rehar — smešno! Danes lahko mirno rečemo, da je največjo resnico napisal o JDS g. dr. Tavčar, ki jo je označil kot „vlačugo“, ki se ponuja vsem strankam. Da JDS je ostala res t. d. ona starostna glede politične morale tako sumljiva oseba, da jej obrne hrbet že vsak, količkaj narodno in državno čuteč Jugoslovan.

Višek komunistične farbarije se je dosegel na komunističnem shodu v Bistrici nad Mariborom v nemškutarski gostilni Rottner. Komunistični kolovodje so najbolj udrihali po črni stranki, katere zmagi bi udeležila še ožjo zvezo s Srbi in upeljavo srbskih batin tudi v Sloveniji. Višek agitatorične demagogije so torej srbske batine, katerih upeljavo zahtevajo „Klerikalci“. Našim komunistom bi res tudi srbske batine ne škodovala, da bi jim pregnale prevratne misli in načrte iz njih politično grešnih teles. Nemškutarsko gostilno Rottner, kjer se zbira vsa državi nevarna sodrga, priporočamo oblastim, da si jo ogledajo malo natančneje.

Narodnim socijalcem so odpovedali liberalci gostoljubje, tako ugotavlja včerajšnji „Tabor“. Toraj so vendarle bili narodni socijalisti liberalni gostje, ne pa nas klerikalcev, kakor bi to radi ugotovili slov. demokrati. Gostoljubnost je v sedanjih časih drag špas, ki se si ga lahko privoščili samo liberalni izvozniki, ki so si pa vzgajili z gostoljubjem same nehvaležne sinove samostojnih nemškutarjev in mladostno nagajivih narodnih socijalcev. Nehvaležnost je plačilo tega svetla Udejestitev tega reka bodo bridko občutili liberalci na dan 28. novembra.

Volilno gibanje.

Volilni boj v Prekmurju je na višku. „Domača verstvena stranka“ ustanovljena po „kraloskom notaju“ Kodru, protežirana po vseh advokatih in drugih mogočnejših, izgublja vsak dan več na ugledu. Njeni kandidati, ki so podpisali kandidatne liste, ne da bi vedeli za kaj gre, se že kesajo in preklicujejo svoje podpise na kandidatah listi. Med drugimi je tudi par kvalificiranih kandidatov, ki pa so vse drugo, samo kvalificirani v obliki zahteve volilnega zakona ne. Eden še celo niti aktivne volilne pravice nima; a pasivno mu pa hočejo vsiliti. Naša stranka pa pridno dela. Shodi se vršijo vsaki dan po občinah. Volilci navdušeno po zdravljajo program stranke, kakor tudi njene kandidate, ki so s svojim delom že dokazali, da so zmožni, izpeljati program, katerega si je stranka začrtala. Vsi madžaroni in drugi tiči pa agitirajo za domačo verstveno stranko, ker mislijo, da bo jim ona pripomogla, da bo Prekmurje spet pripadlo k Ogrski. Vsa ta, in še druga umazana agitacija, katero širijo po Prekmurju, jim ne bo drugo kakor pripomogla k zaslužnemu pokoju, za njih razdiralno delo. Nekatere poštene ljudi, ki so se pustili premotiti od teh srečolovcev, pa res pomitujemo.

Število bodočih demokratskih poslancev je zmanjšal mariborski „Tabor“ od prvotnih najmanj 150 na 100. Bomo šli po 28. novembru še malo nižje, saj na umik in reduciranje so vajeni naši liberalci, katerim je sedaj tik pred volitvami: Častna propast — parola!

Komunisti v mariborskem volilnem okrožju so predložili tako kandidatno listo, na kateri so moške, ki niti naši državljani niso. Mariborsko okrožno sodišče je vzelo komunistično kandidatno listo še enkrat v pretres.

Glavni volilni odbor za mariborsko volilno okrožje s sedežem v veliki dvorani mariborskega magistrata prične z delovanjem 29. t. m. ob 9. uri predpoldne. Predsedniki volilnih odborov

merajo po volilnem zakonu prinesiti zapečateni volilne spise 29. t. m. glavnemu volilnemu odboru v Maribor.

Prazne obljube rdečkarjev. V nedeljo dne 21. novembra t. l. so menda prvič osrečili Sv. Andraž pri Velenju rdečkarji, ki so priredili shod. Kar trije govorniki so prišli iz velenjskega rudnika snubit volilce. Obetali so vse mogoče, tudi zlate in srebrne zvezde na nebu. Tem ljudem že davno ne zaupamo prav ničesar, ker vemo, da imajo sicer sladke, toda samo prazne obljube, a drugega nič. Vsi, kateri so dobri, so organizirani v naši Jugoslovanski strokovni zvezi, plevel je pa organiziran v komunistični stranki. Na shodu so udrihali po duhovnikih zlasti po ministru dr. Korošcu. Vjeli in v svoj tabor niso zvalili nikogar, Sv. Andraž je in ostane v taboru naše Kmetске zveze.

Volilni shod, katerega je priredila Kmetška zveza pri Sv. Andražu pri Velenju dne 21. nov. je lepo uspel. Govorila sta kandidat Stoblovnik in Klančnik iz Šmartne ob Paki. Govornika sta za svoja izvajanja žela popolen uspeh. Le nek komunist — trbovejski rudar, je delal neumestne medklice. Osramočen je je urnih krač odkuril. Rdečkarji, povemo vam, da se v bodoče ni več treba k nam potruditi, ker bodo ostali vsi vaši koraki brezuspešni, škoda torej za vaše podplate!

Shod samostojnežev 23. novembra v Ljutomeru pri g. Stermanu se je obnesel prav klaverno. Tolajnik dr. Vošnjak ni prišel tolažit svojih zvestih, ostali so žalostni in neodrešeni. Namesto njega je govoril velespoštovani g. Veselič, ki je zabaval čez kandidate Samostojne, ki so sami stacionarji, bogatniki, verižniki in gostilničarji. Nazadnje je potožil, da mora plačevati kmetom mleko po 4 K in jim zagotovil, da bo jih on zato „prišraufal“ drugje za 6 K. Potem je spet povdarjal, da je zvest pristaš Samostojne in pravi demokrat. To in enake stvari je pridigal svojim zvestim Ljutomerčanom in Muropoljcem. Ljudje so se po njegovem govorjenju kmalu naveličali in še pred zaključitvijo shoda odšli. Joško je sicer naše kmete malo tolažil, toda to so si zapomnili, kakšni ljudje so samostojneži. Ljutomerski in muropoljski volilci! Tu imate jasen dokaz, da ima Samostojna v svoji sredini ljudi, ki delajo proti kmetu. Zato dajte slovo tem ljudem dne 28. novembra, ker bodo po volitvah se gotovo smejali vaši neumnosti da ste jim pomagali do poslanskih stolčkov, da ste jih pooblastili naj dela zato, da vržejo vero iz šole. — Vrzite vsi krogličico v prvo škrinjico Kmetске zveze, ki se je borila, ki se bori in ki se bo borila za Vaše koristi, ker ima moč iz Vaše sredine, ki razumeva jo vaše težnje in ki bo skrbela, da vaši otroci ne bodo pozabili česar ste jih naučili vi in vaše blage žene, svojega krščanskega prepričanja. — Ljutomerski okoličan-kmet.

Dnevne vesti.

Dr. Korošec za verske pravice. Zadnje sredo, 24. t. m. se je minister dr. Korošec dalje časa posvetoval z min. predsednikom dr. Vesničem o vprašanju verouka na vojvodinskih šolah, kjer je Pribečević prepovedal verski pouk. Min. predsednik je priznal važnost tega vprašanja.

Dr. Korošec pride 28. t. m. volit v Maribor. Mera — naša državna meja. Avstrijska vlada je skušala na vse načine doseči, da bi Mura ne tvorila državne meje med Jugoslavijo in Avstrijo, marveč, da bi še tudi takozvana „Apačka kotlina“ na južnem bregu Mure naj spudala pod Avstrijo. Vrhovni svet v Parizu je pa določil, da tvori Mura končnoveljavno mejo med Jugoslavijo in Avstrijo. Nemški upi so torej splavali po vodi.

Ruski begunci iz Wranglove armade so že dospeli v Strnišče. Prvi transport obsega 1000 beguncev, kmalu še drugi transport z 2000 osebami.

Zpet laško tolovajstvo. V noči od 21. na 22. novembra so laške tolpe navalile na Narodno tiškarno v Gorici. Vrgli so bombo v prostore, kjer so se nabajale velike množine papirja. Bomba je zažgala nakopičen papir in tiskovine. Ogenj se je naglo širil ter uničil vse zaloge papirja. Škoda znaša do 20.000 lir. Razbita so tudi vsa okna in vse pohištvo. Laška tolovajstva se pač brezprimerna.

Tobačna zaloga v Mozirju je do 1. decembra 1920 vnovič potom javnega natečaja razpisana. V poletnem času se je v tej zalogi oddalo tobačnih materialij za 1.326.521 K 96 v kupne cene, v založno trafiko pa po konzumentni ceni računano za 153.708 K 35 v, na kar je založniku pripadel trafikantski dobiček po 12.974 K 35 v. Sedanja poprečna opravnina od zaloge je

znašala letno 1980 K. Natančnejši podatki se izvajajo pri finančnem okrajuem ravnateljstvu v Mariboru in pri vodstvu preglednega okraja finančne straže v Celju. Položiti se mora predno se ponudba izreči 13.400 K jamščine.

Tobačna glavna trafika v Laškem št. 128 je do 21. dec. 1920 potom javnega natečaja razpisana. V enoletnem času se je za to trafiko dobavilo tobačnega materialja 35.325 K 30 v, od česar je znašal trafikantski dobiček 3307 K 23 v.

Kovani drobiž. Komisija finančnega ministrstva, ki ima nalogo, da prevzame kovani drobiž ki se izdeluje v dunajski v kovalnici denarja, je odpotovala na Dunaj, da prevzame kovani drobiž, kojega vrednost znaša 30 milijonov dinarjev.

Iz Maribora.

Klerikalna sleparija za novo „cerkev“, pod tem zaglavjem je prinesel včerajšnji „Tabor“ tako bedasto neumen članek, da zasluži za njega prav dr. Koroščevo kľofuto lumpov in lopovov, ki pišejo take članke brez podlage in dokazov sleparije. Članek smatra za „klerikalno sleparijo“, ako je prodala mestna občina za 500.000 K na Kralja Petra trgu pri Magdaleni prostor za zidavo nove magdalenske cerkve, ki bo gotovo v diko in kras celemu Mariboru kot je frančiškanska. Iz celega članiča zrcali prav demokratsko hudobno nerazumevanje za kras in olepšavo onega dela našega obmejnega Maribora preko Drave, ki res pogreša za svoj bodoči razvoj glede stavb sploh kacega monumentalnega dela. Prva importantna stavba na levem dravskem bregu našega Maribora bi naj bila ravno nad vse potrebna nova magdalenska farna cerkev, katere stvaritev in zidavo smatra „Tabor“ za klerikalno sleparijo. Mislimo, da tako nepreudarjeno surova in bedasta pisava mora odbiti vsacega človeka iz vrst stranke, ki poseda razum samo za podivjani kulturni boj, surovo egoistični kapitalizem, verižništvo in narodno izdajstvo; umetnost in lepota pa sta jej španska vas. Taki članki brez dokazov o klerikalni slepariji zamorejo zrasti samo na gnilem JDS zelniku, katerega okopavajo ljudje, ki spadajo med izvrške poštene javnosti.

„Tabor“ in njegova pamet. Današnji „Tabor“ se hudeje v članku: „Klerikalna sleparija za novo cerkev“ nad sklepom mestnega sosveta, da se prodaja prazen prostor pri trgu kralja Petra za zgradbo nove cerkve. Toľko zmedenosti še ni bilo kmalu nagonjeno v kratkem članku, in človek res ne ve, čez kaj se „Tabor“ pravzaprav hudeje. Najprej piše, da je mestna Magajna prazna in potrebuje denarja. — Da dobi denar, je hotela mestna občina „prodati in sicer dobro prodati“ dotični prazni svet, ki ni donosni nobenega dobička in ga nikoli ne bo, ki je torej samo na obrestih od glavnice požiral na leto čez 20.000 kron. Ako občina ta svet proda, denar pa da v posojilnico, dobi na leto za sbrsti čez 20.000 kron. Svet je bilo torej treba prodati in to kar najhitreje, ker je vsak dan izdatna izguba. Prodati ga je bilo treba tistemu, ki najdražje plača. „Tabor“ sam prizna da je prodano drago. Kaj mu torej ni prav? Ker se bo prodalo za zidavo cerkve! Pa naj bi uredništvo „Tabora“ ponudilo več. Saj je bilo Pircu slobodno, kot vsakemu drugemu. Ali naj bi se prodalo za zidavo stranišča ali kaj podobnega. Zidala se bo cerkev in pri tem bodo imeli delavci in obrtniki zaslužek. Torej mora mestno načelstvo biti tega veselo. Cerkvena stavba bo lepa, bo kras mesta, toraj mora biti mesto nanjo ponosno. Ali naj ostane svet neprodan? Ali naj se proda za grdo stavbo in za nižjo ceno? Toda cerkev — pravi „Tabor“ — ni potrebna. To pa mesto in „Tabor“ ne briga čisto nič. Mesto mora samo skrbeti, da svet proda drago in da bo stavba odgovarjala predpisom in bo lepa. Vsakdo pa lahko zida kakršno stavbo hoče, tudi če se drugim zdi nepotrebna. „Tabor“ vpije, da je pomanjkanje stanovanj. — Ali mislite, da bo stanovanj več, če mesto ne proda dotičnega prostora. Ali naj zida mesto hiše, če „Tabor“, sam piše, da mora prodati svet, ker nima denarja. Ako bo mesto slabo gospodarilo, bo še bolj revno in potem bo še težje kaj pomagalo v stanovanjski bedi.

Našega denarja in kruha se je preobdelal. V soboto, dne 30. oktobra, popoldne ob 3. uri, sem se nameraval odpeljati z avtomobilom na Mursko polje. Ker avtomobila ob določenem času ni bilo pred hotel „Meran“, kakor mi je sporočil šofer, sem šel v gostilno in sem tam čakal. Okoli pol štirih sem hotel iti pogledat, kje se avto tako dolgo mudi. Ko pridem v vežo, srečam tam hotelirja Friedla. Pozdravim ga. Mož pa je začel vpiti in me najprej po slovensko zmerjati, potem začel psovati, češ: jaz sem kriv, da so Nemcem v Mariboru razbili šipe in izložbe, jaz sem baje na Glavnem trgu govoril in šuntal, da mo-

rajo demonstranti razbijati. Hotel sem baje celo peljati del demonstrantov pred njegovo hišo in sem dal povelje, naj njemu (Friedlu) vse razbijejo. Kričal je, da mu je to vse dobro znano in da so mu „trije gospodje Slovenci“ to vse povedali. Mirno sem ga zavrnil, da je v zmoti, ker jaz nisem ne organiziral demonstracije dne 13. okt. v Mariboru, nisem govoril na Glavnem trgu, nisem se udeležil demonstracij, ampak sem bil ob kritičnem času po seji mestnega sosveta v družbi nadučitelja g. Tomažiča, g. ravnatelja dr. Jerovškega in še nekaterih drugih gospodov v mestni posvetovalnici. Iz magistrata sem šel v družbi g. dr. Juvana v stolno župnišče. Pozneje sem šel zopet v družbi dr. Juvana od zadaj opazovat, kako se nerazsodni elementi razbijali gornji del Gosposke ulice. Pred Tegethofovo rojstno hišo sem prijel fanta, ki je razbijal s kamenjem šipe na stacionarjskem uradu. Opozoril sem tudi g. polic. stražnika, naj vendar prepreči, da ne bodo razbijali šip na stacionarjskem uradu. A neki razboriti mladi ljudje, ki so pobijali šipe kar na debelo, so mi začeli groziti: „Glej da zgineš, Švaba!“ Odšel sem. Pozneje sva z dr. Juvanom šla na sprehod po Aleksandrovi cesti in sva si ogledovala škodo, ki so jo napravili demonstranti. — To je bilo vse moje „šuntanje“. — Ker je Friedl vedno huje upil in ko je rabil besede: „Ne boste več v Mariboru z nami (misli je očividno Nemce) tako delali“, sem zapustil njegovo hišo. Ko sem pred trgovino Pinter—Lenard dobil avtomobil, sem šel k svojemu pravnemu zastopniku. Proti drznemu Nemcu Friedlu, ki se je preobedel jugoslovanskega kruha in denarja, sem vložil tožbo. — Dne 23. novembra se je vršila obravnava. Ker ena mojih glavnih prič ni mogla iz Gornje Radgone v Maribor, je moj zastopnik dr. Juvan sklenil z nasprotnikom to le poravnati: Friedl obžaluje žalitve in prekliče vse besede, s katerimi me je žalil, plača 400 K za Glasbeno Matico in vse stroške. — Taka je cela zadeva in nič drugače. Če hoče „Taborit“ Pirc kovati iz tega dogodka kapital, svobodno mu. — Franjo Žebot.

Se en odgovor dr. Sernecu v zadevi „Greinitz“. Ker ironično govorite o dobrovoljcu, ki po Vašem mnenju ni zmožen, v družbi in s potrebnim kapitalom ustanoviti tvrdko, ki bi jednako kakor „jugoslovanski Greinitz“ preskrbeljala naš konzum z železino, Vas zagotavljam, da podcenjujete zmožnosti naših ljudi in naš kapital. Zagotavljam Vas, da imamo milijonski kapital na razpolago in to toľko, kolikor se vam niti ne sanja. Treba pa je dosti laicizma v trgovskih zadevah, ako ne uvidite, da pomeni Greinitz v Mariboru nacionalno škodo. In naivno je govoriti o jugoslovanskem Greinitzu, kjer je 40% kapitala nemško-avstrijskega, in pa centrala v Gradcu! Glede plačevanja davkov domače tvrde ne bi zaostrajale in vse prednosti bi povzročila tudi ta. Edini pozitivni uspeh vsega je to dokaz, da ostajamo podlaga tučevi peti! — Rado Lenard.

Dopisi.

Iz Pobrežja pri Mariboru. Ni zadosti, da se moramo boriti proti poželjivosti rdečkarjev, pa so se sedaj v volilnem boju pojavili že tudi zloglasni komunistični voditelji v naši občini in skušajo z bogati naše dosedaj mirno prebivalstvo s svojimi neumnimi nazeri, ki se hvala Bogu ne bodo nikdar izpolnili. Čudimo se pa, da so našli ti ljudski hujskači sploh streho pri nas. Seveda je to nemškutarska gostilna umrlega župana Roika. Sploh se zbirajo v tej gostilni nemški elementi in bo treba paziti na to nemškutarsko gnezdo. Ta gostilničarka naj pomisli, da dela kmetškemu stanu, iz katerega izvira in kateremu še vedno pripada, zelo slabo uslugo, da da potuho in streho boljševskim svinjarijam, kakor smo jih slišali v nedeljo, dne 21. t. m. v njeni gostilni. Daleč si že jadia v tvoji pohlepčnosti radi nekaj litrov vina, vdova Rojko! Sramuj se! Slovenski izletniki, zapomnite si to!

Legitimacije

si poskrbite za dan volitve, dne 28. novembra!

Naj si to krstni list, domovnica, službena knjižica, orožni list ali plačilni nalog davčne oblasti, kdor pa nima nobene teh listin, s katero bi lahko pred volilno komisijo dokazal, da je n. pr. res tisti Florjan Bračko, ki je vpisan v volilni imenik, ta pa si naj takoj še te dni preskrbi pri občinskem ali župnem uradu izkaznico ali listino, s katero bo dokazal, da jeon res Florijan Bračko. Zaupniki, skrbite, da bodo vsi naši vzeli take listine na volišče! To je važno!

Mariborska eskomptna banka v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 11.

Telefon št. 16.

Podružnica: **MURSKA SOBOTA.**

Sprejema: Vloge na knjižice, na tekoči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Izdaje: Čeka nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predujme: Na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih.

Daje kredite: Pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.

Mala naznanila.

Razna

Plemenska kobila

točka, 5 let stara, se namoza za
težkega konja. Ribiška ulica 3,
Maribor. 870

URE
vsake vrste
se sprejmejo
v popravilo.
Zaloga ur
slatine in srebrnine. Cene
smerne. Postrežba točna.
JAN IGNACIJ, MARIBOR
GRAJSKI TRG v gradu (Burg).

Ravno so došle
večje množine blaga iz inozem-
stva, zato razpošiljam po celom
krajem, po zelo nizkih cenah:

Čaj	Kava
Kakao	Riž
Mandoljine	Olje
Čokolado	Milo
Paprike	Bombone
Šafran	Konjak
Vanilije	Rum
Bošice	Slivovko
Plis	Šnita
Paradižnik	Kreme
Bombar	Sveča
Škave	Fantenine
Limon	Šveple
Pomaranče	Gaile

Anton Močnik
CELJE, GLAVNI TRG.

Podpralte obrtnika-Slovenca!

Stavb. in umet. ključavničar
Franjo Kumer, Maribor,
Pod mostom št. 10

se priporoča cenj. občinstvu
za vsa v njegovo stroko spa-
dajoča dela: kot popravila
poljedelskih strojev, toplo-
vodov in parnih karjav.

Delo solidno! Cene smerne!

Novorojen otrok
(deklica) se da za svojo. Naslov
Marija Gosek, kirurg. oddelek,
soba 16, Bolnica Maribor. 948

JOSIP MARTINC
Maribor
galanterijska
85A veletrgovina

Prede se!

Vozove za enega in dva
konja, konjske
opreme na prodaj, Maribor, zra-
ven okr. glavarstva. Vozni graditelj
Franjo Ferik, Jug slovenski trg 8.
947

SOL belo nemške ječilno v vrečah
nudi cele vagone kakor manjše
količine za takoj 918

Anton Tonejc in drug Maribor

ZADRUŽNA BANKA

CENTRALA: SPLIT

PODRUŽNICE: MARIBOR, ZAGREB, NOVI SAD

Affiliacije: Zadruga banka Reka, Zadruga štedionica Trst

OSNOVNA GLAVNICA 50 milj. K

Bankovni oddelek:

Bavi se z vsemi bančnimi posli. Obavlja izpačila na
vsa tuzemska in inozemska tržišča pod najugodnejšimi
pogoji.

Blagovni oddelek:

Kupuje in prodaja na veliko vse domače in prekomorske
proizvode.

Meniačnica:

Kupuje in prodaja tuje valute, devize in čeke ter vseh
vrst domačih in tujih papirjev.

Vloge

Sprejema denar na vložni žiro in tekoče račune ter jih
obrestuje pod najboljšimi pogoji.

Podružnica Maribor

Gospodsk. ulica 20 (Pirchanova hiša)

prične s poslovanjem dne 1. decembra 1920.

Hiša v Mariboru

5 minut od Glavnega trga, s vrhom
in s svinjakimi hlevi, se zamenja
za gozd, ali kako gozno posest-
vo. V hišo se tako lahko naseli.
Ostalo se bo samo na resne po-
nudbe. Ponudba pod naslov "Hi-
ša v Mariboru" na upravnishvo
lista. 912

400 litrov vina

izabalo, proda Črepinke, Zravorška
cesta 34, Pobrežje pri Mariboru.
946

Službe!

Hlapca 186 terdka Plinter
& Lonart, Maribor
Aleksandrova cesta. 939

Gospodarska zadruga v Goraji
Radgona razpisuje službo prvega
knjigovodje.

Reflektirani se le na popolno samo-
stojno mod. 8 spričevali in refe-
rencami dosedanjega službovanja
opremljene ponudbe naj se po-
šlje o na ravnanje uprave.
Služba se nastopi takoj. 948

Mizarski učenec
se sprejme. Maribor, Urbanova
ulica 28. 949

FRANC KRAJNC,

SLIKAR

MARIBOR, CVETLIČNA UL. 8

ABSOLVENT MONAKOVSKÉ IN DUNAJ

---SKE UMETNIŠKE OBRTE ŠOLE---

izvršuje slikanje sob, napisov, pokrajin, dekoracij
in portretov po najnižjih cenah.

POHIŠTVO

LASTNIH IZDELKOV

iz trdega in mehkega lesa se zavoljo pa-
manjkanja prostora po znižanih cenah pro-
daja pri

Peter Hochnegger in dr.

MARIBOR, Koroška cesta 46-53.

Prodaja tudi proti mesečnemu odplačilu. 533

Koruzoinoves

cele vagone, kakor tudi manjše
količine nudi po dnevnih cenah

Anton Tonejc in drug Maribor

Vsak čas **BATERIJE** za žepne
sveče: svetilke
toaletna mila, zobne kreme, vsakovrstne krtače
in glavnice, kreme, vazelino in trake za čevlje,
naramnice, jedilno orodje, papirne servijete, pis-
men in cigaretni papir, stročnice za cigarete, potne
košare, razne pletarske izdelke ter raznovrstno
galanterijo in drobnarije pripor. na debelo in drobno
BALOH & ROSINA 945
MARIBOR, GRAJSKI TRG ŠTEV. 3

Svečnike, petrolejne sve-
tilke, plinove lestence
(Gasluster) predela na
električno luč
najceneje in solidno turdka
Karel Tratnik,
Maribor,
Orožneva ulica št. 3. 944

JAKOB VEZJAK,

krojaška obrt in konfekcija 884

Maribor, Vetrinjska u. 17

priporoča večjo zalogo izgotovljenih deških oblek,
površnikov za gospode, ter finega blaga za ob-
leke po meri. Cene solidne. Postrežba točna.

ZA ZIMO!

se dobi raznovrstno manufakturno blago v
največji izbiri v

VELETRGOVINI MANUFAKTURNEGA BLAGA

Karela WORSCHÉ, Maribor

GOSPOSKA ULICA.

Zajamčeno dobro blago! . . . Najnižje cene!
Postrežba točna! 929

NOVI KOLEDARJI

ZA LETO 1921

najcenejši, se dobijo v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in sicer:

Žepni bilježni koledarček

lično vozan stane s poštnino vred K 7-50.

Skladni veliki koledar

za pisarno in urade
stane s poštnino vred K 15-.

ŽEPNI KOLEDARČEK

CENA K 7-50 ZA LETO 1921 CENA K 7-50

IZDALA IN ZALOŽILA TISKARNA SV. CIRILA
V MARIBORU.

Slovenci širite naše liste!